

جمع آوری بهداشتی فضولات حیوانی

در بخشی از روستاهای استان، جمع آوری فضولات حیوانی به شیوه های غیربهداشتی انجام میگیرد. تلنبار فضولات حیوانی در خانه ها و معابر سطح روستا علاوه بر ایجاد منظره زشت و ایجاد بوی نامطلوب، محل مناسبی را برای رشد و نمو حشرات از جمله مگس فراهم می آورد. از سوی دیگر، آلودگی آبهای سطحی و زیرزمینی بویژه در هنگام وقوع بارندگی و سیل، از عواقب جمع آوری و نگهداری غیربهداشتی فضولات حیوانی است. افراد خانواده بویژه کودکان در اثر مواجهه با فضولات حیوانی در معابر و خانه ها (در صورت نزدیکی محل نگهداری دام با محل زندگی افراد خانواده)، در معرض انواع بیماریهای عفونی، پوستی و انگلی قرار می گیرند.

به منظور داشتن روستای سالم باید اصول زیر توسط اهالی روستا رعایت شود:

۱. به آلوده نشدن محیط منزل و روستا در مرحله جمع آوری فضولات حیوانی توجه داشته باشند
۲. محل نگهداری دام و طیور را از محل زندگی افراد خانواده جدا نمایند.
۳. یک یا چند محل مناسب در خارج از روستا، برای نگهداری فضولات حیوانی اختصاص دهند.
۴. فضولات حیوانی را در لایه های نازک جهت خشک شده سریع و جلوگیری از تخم گذاری حشرات پهن نمایند.
۵. به توصیه های مسئولین بهداشتی توجه نمایند.

ویژگیهای محل مناسب برای نگهداری فضولات حیوانی:

- فاصله مناسب از روستا
- واقع نشدن در مسیر سیلابها
- واقع نشدن در مسیر بادهای غالب منطقه
- دور بودن از منابع آب و رودخانه ها
- دارا بودن حصار در اطراف محل جهت جلوگیری از پراکندگی فضولات و دسترسی حیوانات
- رعایت نظافت محل
- پهن کردن فضولات در لایه های نازک

اثرات فضولات حیوانی در صورت مدیریت نا مناسب

۱. اثرات بهداشتی در اثر تماس مستقیم با فضولات (شیوع بیماریهای میکربی، ویروسی و انگلی)
۲. اثرات بهداشتی در اثر تکثیر حشرات، حیوانات موزی و ولگرد
۳. اثرات زیست محیطی (آلودگی آبهای سطحی و زیر زمینی، خاک و هوا)
۴. اثرات اجتماعی (ایجاد کدورت و نارضایتی بین همسایگان و ساکنین روستا، ایجاد منظره زشت در روستا)
۵. اقتصادی (صرف هزینه برای بهبود بیماریها، از دست دادن توانایی انجام کارهای روزمره و...)

بنابراین اهالی روستا برای سالمسازی محیط روستا از فضولات حیوانی باید:

۱. محل نگهداری دام و طیور را از محل زندگی خود جدا نماید.
۲. فضولات حیوانی خود را در محل‌های تعیین شده و دور از محل زندگی نگهداری نماید.
۳. فضولات حیوانی را در محل مناسب و در لایه های نازک پهن و خشک نمایند.
۴. فضولات حیوانی را در سریعترین زمان ممکن با وسایل مناسب که موجب پخش آلودگی در محیط روستا نگردد.
۵. به محل نگهداری در خارج از روستا حمل نمایند.
۶. به توصیه های مسئولین خانه بهداشت عمل نمایند.

گروه های هدف این متن آموزشی:

عموم مردم، دهیار و اعضای شوراهای اسلامی

منابع استفاده شده در تهیه این متن آموزشی:

- دانستیهای زیست محیطی برای همه- انتشارات محیط زیست

- دستورالعملهای بهداشت محیط